

עפ"ג 21/05/2021 - מדינת ישראל נגד עיסאם עינאתי

בית המשפט המחויז ב חיפה

15 יולי 2021

עפ"ג 21-05-2021 מדינת ישראל נ' עינאתי

לפני הרכב כבוד השופטים:

בראהם אלקיים, סגן נשיא [אב"ד] תמר נאות פרי ארצ פורת
מדינת ישראל
המערעת

נגד
המשיב
עיסאם עינאתי

פסק דין

השופט אברהם אלקיים, סגן נשיא [אב"ד]

מבוא

שלושה נאשמים בכתב אישום אחד, נאשמים מס' 2-3 נדומו ל-23 חודשים מאסר בפועל, נאשם מס' 1, שבענינו נסב
הערעור שלפנינו, הורשע באותו עבירות ביחיד עם שתי עבירות נוספת נדונו ל-9 חודשים מאסר לביצוע בעבודות
שירות, היש הצדקה להבנה העונשית ביניהם?

זו השאלה העיקרית העומדת לבחינה בתיק זה.

1. לפנינו ערעור מדינת ישראל על קולת העונש שנגזר לגבי המשיב (נאשם מס' 1 באותו הליך) בבית משפט
השלום בקריות במסגרת ת"פ 50294-10-19 (כב' השופטה אילת השחר ביטון פרלה).

המשיב ביחיד עם שני שותפיו, תושבי יהודה ושומרון, שהו במדינת ישראל שלא כדין, פעלו במשותף לביצוע
התפרצויות, הם הסתיעו ברכב השיר למשיב והשתמשו בccoli פריצה.

המשיב הודה בעבודות כתב אישום מתוקן והורשע בהתאם בשלושה אישומים, הכוללים לגבי עבירות של הסעת
תושב זר השווה שלא כדין בישראל- עבירה לפי סעיף 12א(ג)(1) **חוק הכנסת לישראל, התשי"ב 1952** (להלן-
חוק הכנסת לישראל). שתי עבירות של התפרצויות לבתי מגורים לשם בצע עבירה- עבירות לפי סעיפים 406(ב)
-29 **חוק העונשין התשל"ז-1977** (להלן- החוק). שתי עבירות גנבה- עבירות לפי סעיף 384 ו-29 לחוק,
החזקת מכשירי פריצה- עבירה לפי סעיפים 406(ב) ו-29 לחוק ועבירה של קבלת נכס שהושג בפשע- עבירה לפי
סעיף 411 לחוק.

עמוד 1

בבית משפט קמא קבע כי לעניין מתחם הענישה, מדובר באירוע אחד וקבע לגבי מתחם שנע בין 18-19 לערך 30-32 חודשים מאסר בפועל, ובעת קביעת העונש המתאים החליטו להרוג מתחם העונש ההולם משיקולי שיקום וגזר על הנאשם עונש של 9 חודשים מאסר לביצוע בדרך של עבודות שירות, ביחד עם העמדתו במחן למשך 24 חדשים ומרכיבי עונישה נוספים: מאסרים מותניים, קנס, התחייבות עצמית, פסילה מלנהוג, פסילה על תנאי מלנהוג וחילופ רכבו.

עובד לגזירת הדין הוצגו בפני בית משפט קמא, 3 תスキיר שירות המבחן וחווות דעת הממונה על עבודות השירות. ביצוע עבודות השירות עוכב עד להכרעה בערעור.

נאשימים 2-3 לאותו כתוב אישום שהם שותפיו של הנאשם, נדונו ל-28 חודשים מאסר בפועל על ידי בית משפט קמא וערעורים שהוגשו על ידם התקבלו כך שעונשם הוועדו על ידי ערекאות הערעור על 23 חודשים מאסר בפועל.

עבודות כתוב האישום המתוקן

2. הנאשם, תושב מחנה הפליטים שועפט שבירושלים, הסיע ברכבו ביום 13.10.2019 שני שוהים בלתי חוקיים שהם מצויים בכל פריצה ואביזרים נוספים לרבות גז מדמיע, לקרית טבעון. שם התפרצו לדירה וגנבו מצלמה, שרשת זהב ופריטים נוספים. למחמת היום התפרצו השלושה לדירה נוספת נסافت בקרית טבעון וגנבו מחשב נייד, כסף מזומנים ופריטים נוספים. באותו יום קיבל הנאשם לידי רכוש שנגנבו בפשע מדירה אחרת שככל בין השאר, מחשב נייד, תכשיטים, שני מכשירי סלולריים וכוסף מזומנים.

ביום 14.10.2019 בשעה 00:04 נעצר הנאשם ברכבו עם הרכוש שנגנבו.

תスキיר שירות המבחן

3. בתスキירים הראשון והשני ביקש שירות המבחן לשלב את הנאשם בתכנית בית משפט קהילתי, ומשורבבה המשימה בדרך זו, המליך שירות המבחן בתスキיר האחרון להטיל על הנאשם מאסר לביצוע בדרך של עבודות שירותividually עם צו מבנן. שירות המבחן התרשם כי מאסר בפועל עלול להשפיע לרעה על המצב המשפטי והכלכלי של הנאשם ועל מצבה הרגשי של אשתו.

אין מחלוקת כי הנאשם לא התחיל תהליכי טיפול עד מועד מתן גזר הדין.

תמצית טיעוני הצדדים

4. המערערת שלא השלים עם גזר הדין, שהיא דגש בטיעוניה על חומרת העבירות במקרה זה, על עקרון אחידות הענישה, שני שותפיו של הנאשם נדונו ל-23 חודשים מאסר בפועל, בעוד שה הנאשם ביצע בנוסף לעבירות בהן הורשעו, עבירה של הסעת שב"ח וקבלת רכוש שהוא בפשע. לתמיכת בטיעוניותה לגבי מתחם שהיה צריך

להיקבע, לטענותה, לכל אישום בנפרד ולגבי העונש המתאים הפנטה לפסקי דין שונים. עוד צינה כי המשיב לא נמצא בהליך טיפול משמעותי, למשיב 3 הרשות קודמות והוא נדון בשנת 2015 ל-9 חודשים מאסר בפועל.

5. הסגנון בטיעונו ביקש לדחות הערעור. לטענתו במקורה זה מדובר באירוע אחד והמתחם שנקבע על ידי בית משפט קמא תואם את מדיניות הענישה בהתאם לפסקי דין אליהם הפנה. לטענתו קיימן הבדל "תஹומי" בין המשיב לשני שותפיו, בעוד שהם העדיפו להישאר במעצר ולהתחליל לשאת בעונשם, המשיב שהוא במעצר בבית מלא במשך שנה וחצי כדי להביע בכר רצון ממשי ואמיתי להשתקם. שירות המבחן מצא את המשיב מתאים לבית משפט קהילתי ובמסkrיך מפורטות נסיבות חייו הקשות, חיים במחנה פליטים ולמרות התנאים הקשים, הוא שומר על אורח חיים נורטטיבי. עוד הפנה לטרגדיה קשה, אובדן בנו של המשיב לפני 8 שנים בתאונת דרכים והשפעת המקורה על המשפחה.

הסגנון ערך תחשב כולל של חודשיים בהם המשיב במעצר, שנה וחצי במעצר בית, תקופות שלא נוכנו מתkopfat ubodot hashirah vbenosf choltz rcbbo vhotel ulio kens, cr shahounsh haicol ainu mzdik, lefunato, haturbot.

דין

6. ערכאת הערעור אינה גוזרת מחדש את עונשו של נאשם אלא בוחנת את סבירות העונש שגזרה הערכאה הדיזונית. הרהтурבות בעונש תעשה מקום בו מצאה ערכאת הערעור כי נפלה בגורם הדיון טעות מהותית או שהעונש שנגזר סוטה באופן קיצוני מרמת הענישה הרואיה. ראו לעניין זה פסק דינה של כב' הנשיאה חיות בע"פ 19/4068 בナンנו נגד מדינת ישראל (1.1.2020).

7. לאחר בחינת טענות הצדדים וההנחה שביסודה של גזר הדיון אני סבור כי במקורה זה יש לקבל את הערעור ולהחמיר בעונשו של המשיב.

שלושה עקרונות ענישה מתוערים במקרה זה: ההלימה, השיקום ואחדות הענישה והשאלה העיקרית היא האיזון ביןיהם.

8. מעין ב-3 תסקרים שירות המבחן כמו גם בגורם הדיון ובטייעוני הסגנון, אני סבור כי במקרה זה מתקיים החrieg המצביע כי "הנאשם השתקם או יש סיכוי של ממש שישתקם" כקבוע בסעיף 40ד' לחוק וא Zukir כי אמן הענישה אינדיבידואלית, אך המחוקק בתיקון 113 לחוק קבע מסגרת מחייבות של מתחם עונש הולם וחריגה ממנו רק במקרים המצדיקים זאת.

9. במקרה שלפניו המשיב לא השתקם ואףלו לא התחיל בהליך של שיקום. בעת ערכת התסקירות הראשונית (כ-5 חודשים לפני מתן גזר הדיון) התרשמה קצינת המבחן מניסיונו של המשיב לטעטש ולצמצם את חומרת מעשייו ובאותו מועד התרשםה הייתה של תוכנה והכרה ראשונית במידה נזקקתו לטיפול.

אינו סביר כי תובנה ראשונית יכולה להיחשב סיכוי של ממש להשתקם גם בתסקירות האחרון שירות המבחן לא מבסס את המלצתו על סיכוי של ממש להשתקם אלא בהשפעה השילית של מסר בפועל על המשיב ומשפחתו.

ראו לעניין המשקל שיש לתת למרכיב השיקום, רע"פ 3842/21 גודיב נגד מדינת ישראל (3.6.2021):

"שיעור השיקום, על אף חשיבותו, איננו חזות הכל, ואין הוא בא להחליף שיקולי עונישה אחרים, כמו עקרון הಹילה והשיקולי הרתעה. לפיכך, אף הערכה כי קיים סיכוי שהנאשם ישתקם אינה מחייבת בהכרח את המסקנה כי יש לחרוג לפחות ממתחם העונש ההולם (רע"פ 9269/17 ابو עישא נ' מדינת ישראל(15.1.2018))."

וראו גם רע"פ 1383/15 לב אריה נגד מדינת ישראל (3.3.2015):

"אין חולק כי האינטרס השיקומי של העבוי שיקול בקביעת עונשו, ולצורך הדיון איניך כי סיכוי" שיקומו של המבוקש אינם מבוטלים. שיקום איננו עניינו של הנאשם לבדו, אלא שמדובר באינטרס של החברה כולה. ואולם, נשא השיקום הינו אחד מבין כלל שיקולי העונישה. וכבר נקבע, כי "אף אם תסיקיר שירות המבחן המלאץ שלא להטיל על המבוקש עונש מסר בפועל, מתרגש דגש על האינטרס השיקומי, אין לשוכח כי הוא מהו אך חלק אחד ממאגר השיקולים העומדים לנגד עניינו של בית המשפט בקובעו את העונישה הפלילית הראوية" (רע"פ 7996/12 יוסף נ' מדינת ישראל (23.1.2013)).

10. לעומת זאת עקרון אחידות העונישה בולט במקרה זה בצורה מובהקת בנסיבות כאן: 3 שותפים יצאו לבצע במשותף שתי עבירות התפרצויות לדירות, שניהם מהם נדונו ל-23 חודשים מסר בפועל והשלישי- המשיב שביצע שתי עבירות חמורות נוספת, הסעת שב"חים וקבלת נכסים שהושגו בפשע "ענש בסוג עונש אחר- (מסר בעבודות שירות) ולתקופה שקדירה יותר מפי שניים מתוקופת מסרם של שותפיו.

اذcir כי בגין עבירה של הסעת שב"ח בה הורשע המשיב (עבירה לפי סעיף 12א(ג)(1) לחוק הכניסה לישראל) קבע החוקן עונש כפול מהעונש הקבוע למי שנכנס לישראל שלא כדין (שנתיים מול שנה). מדיניות הנהוגת בעבירות אלו צריכה להיות חמורה ראו רע"פ 3967/18 סיiad נגד מדינת ישראל (12.8.2018), ובгинן העבירה הננספת בה הורשע המשיב, עבירה של קבלת נכסים שהושגו בפשע (ובמקרה זה נכסים רבים) עומדת העונש המרבי על 7 שנים מסר.

בית משפט קמא סבר בתחילת העונשם של השותפים צריך לעמוד על 28 חודשים מסר בפועל ורק ערעורים שהוגשו על ידם הביאו להעמדת העונשם על 23 חודשים מסר בפועל, ראו (ראוי עניינו של שמאסה עפ"ג 20-09-48775 ובעניינו של היהתם עפ"ג 46009-09-20), כך שהפער בעונשה בין המשיב לשותפיו נרחב ומשמעותי.

11. עקרון אחידות העונישה, קיבל ביטוי בסעיף 40(ג) לחוק שמורה על קביעת מתחם עונש הולם בהתחשב במידיניות העונישה הנהוגה, דהיינו בעת גזירת הדין לגבי נאים לגבי נסיבות ביצוע העבירה דומות, נקודת המוצא היא מדיניות העונישה ואוטו מתחם עונש הולם.

aphael ב עניין זה לפסק דין של כב' הנשיאה חיות בע"פ 3526/20 **זgori נגד מדינת ישראל** (28.1.2021), באותו מקרה הוטל על שותף אחד עונש של 26 חודשים מאסר בפועל ועל האخر 18 חודשים מאסר בפועל, בית המשפט העליון משיקולי אחידות הענישה הפחתת את עונשו של הראשון וכן נקבע:

"סבירו כי העיקרון בדבר אחידות הענישה מצדיק ההפחתה מסוימת בעונשו של שמואל. על משמעותו של עקרון זה עמד בית המשפט בע"פ 2580/14 **חטן נ' מדינת ישראל** פסקה 19 (23.9.2014) בציינו:

"עקרון אחידות הענישה הוא עקרון יסוד במשפט הפלילי אשר נועד להבטיח שוויון בפני החוק ולמנוע שרירות בענישה... עקרון זה מקבל משנה חשיבות כאשר מדובר בנאים שונים המורשעים בגיןה פרשה. במצב דברים זה מצד עקרון אחידות הענישה בהטלת עונשים דומים על מי שביצעו מעשים דומים וכן בשמירה על יחס של שקולות בין מבצעיהם של מעשים הנבדלים זה מזה במניינם, חומרתם או בנסיבות האישיות של המבצע"".

זה השלב לציין כי לא מצאתו בסיס בנסיבות ביצוע העבירות כפי שפורטו בכתב האישום המתוקן לקביעת בית משפט כאמור ליפה המשיב "לא הייתה כוד החנית בהוצאה לפועל של התוכנית העברינית". לא רק שאין עיגון לקבעה זו בעבודות כתב האישום המתוקן, אלא שرك בזכות המשיב ורכבו יכול שותפיו להיכנס לישראל ולהגיע למקום ביצוע העבירות שמרוחק מרחק רב ממקום מגוריهم של כל השלושה. אף בפירוט העבודות באישומים הראשון והשני, שעניהם התפרצויות לדירות, ההתייחסות לשלוות הנאים זהה.

12. בנוסף לעקרון אחידות הענישה עומד עקרון הלהימה לגבי מבצעי עבירות של התפרצויות לדירות מגורים. על פי עבודות כתב האישום המתוקן, המשיב ושותפיו הגיעו לשתי דירות מגורים בשעות הערב או לילה כאשרם מצוידים בכל פריצה ובגז מדמייע על כל המשתמע מכך, הינו שהם נערכו גם למפגש עם בעל הדירה הגם שבפועל לא ארע.

על מדיניות הענישה בעבירות של התפרצויות לדירות ראו החלטת כב' השופט אלרון

ברע"פ 689/20 **גבאי נגד מדינת ישראל** (28.1.2020):

"אין להקל ראש בעבירות הגנבה וההתפרצויות שבנה הורשע המבקש. עבירות אלו פוגעות ברכשו של האחר ומערערות את תחושת הביטחון שלו למרחבו האישי המוגן. לנוכח זאת, בית משפט זה קבע לא אחת כי יש לנ��וט יד קשה כלפי אלו המבצעים עבירות אלו (ראו למשל רע"פ 7658/18 **זהר נ' מדינת ישראל** (1.11.2018))."

ראו גם רע"פ 398/14 **ערגי נ' מדינת ישראל**, פסקה 8 לפסק הדין (16.03.2014):

"ubenot התפרצויות והגנבה, הפכו, למרבה הצעיר, לנפוצות במחוזותינו, הן פוגעות ברכשו של הציבור, מעורערות קשות את תחושת ביטחונו, ומונפצות לרסיסים את התפיסה לפיה ביתו של אדם הוא מבצרו. בית משפט זה עמד, לא פעם, על כך שחוරתן של העבירות, לצד נפוצותה של התופעה, מצרכות נקיות יד קשה עם העברינים".

לסיום בעניין זה אפנה לרע"פ 10551/10 **יורובסקי נגד מדינת ישראל** (7.1.2010), באותו מקרה נדון הנאשם בגין התפרצויות אחת לדירה למאסר של 15 חודשים, ההतפרצות הייתה עם שני שותפים וכך נקבע:

"בית משפט זה חזר והזהיר והתՐיע פעמיים רבים, כי תינקט גישה מחמירה בענישה על עבירות רכוש בכלל ועל עבירות התפרצויות לבטים בפרט, גישה אשר מצב הגנה משמעותית ויעילה יותר לביטחונם של אזרחים תמים, ואשר תעניק את המשקל הראו גם למחר הנפשי והצער שמוסבים להם בשל החדרה לפרטיהם".

13. לsicom-היאzion הנכוון של 3 עקרונות הענישה, בעניין הנדוון, מחייב לטעמי התעරבות בגין דין של בית משפט קמא וגזרת עונש של מאסר בפועל למשך תקופה של 23 חודשים חלף המאסר של 9 חודשים לביצוע בעבודות שירות.

14. בהתחשב בתקופה בה היה עצור המשיב (בחודשיים) ובתקופה בה שהה בביתו בתנאים מגבלים קשים (כשנה וחצי) ושל העובדה כי ערצת הערעור אינה מ坐着 את הדין עת מתקבל ערעור המאשימה, יצא לחברי להעמיד את עונש המאסר על 23 חודשים מאסר בפועל, מהם יונכו הימים בהם היה במעצר ממש, 14.10.2019 ועד 19.12.2019 וזאת חלף העונש של 9 חודשים מאסר בעבודות שירות. יצוין כי אלמלא שיקולים ממתנים אלה, היה ראוי המשיב לעונש חמור יותר כמתחייב מהיקף העבירות שביצע.

בנסיבות אלו יצא לבטל את צו המבחן וכל יתר מרכיבי הענישה ישארו ללא שינוי לרבות מועד תחילת עונש הפסילה מלנהוג.

הערות בטרם סיום

15. בעת תיקון כתוב אישום בכתב יד חלק מהסדר טיעון יש להקפיד כי התקיקן יעשה בכתב יד קרייא וכי ימחקו כל החלקים הרלבנטיים, מה שלא נעשה במקרה זה. ראו סעיף 1 לכתב האישום המתוקן שהפר חסר משמעות לאחר מחיקת חלק ממנו וראו הטעות בסעיף 2 לאישום השלישי (שורה ראשונה) שבטעות מייחס את התפרצויות לנאים, טעות ממנה התעלם בית משפט קמא, ובצדך.

16. אי פסיקת פיצוי לנפגעי עבירה-בית המשפט העליון הבahiriscalio של הפיצוי בהליך הפלילי, בהן הצורך בסعد מידיו לנפגע העבירה; הכרה בסבלו; קידום הליך היטהרותו ושיקומו של העבריין חלק מהעונש (ע"פ 764/21 **אבו לבן נגד מדינת ישראל** (21.4.2021)) עוד נקבע כי "פריצה לבתו של אדם, טומנת בחובה לעיתים קרובות לא רק נזק כלכלי רב, אלא גם צער וועגמת נש הנגרמים לקרבנות של עבירות אלה" (ע"פ 80/08 **מדינת ישראל נ' אוזנה** (31.12.2008)), מן הראו היה במקרה זה לפסק פיצוי לנפגעי העבירה בבקשת המאשימה מבית המשפט קמא (ראו טיעונה ע/4 סעיף 35) ولو כדי לראות בתשלום פיצוי חלק מהשיקום.

מכל מקום קיימת הצדקה לסת דין בענישה לצער ולעוגמת הנפש שנגרמה לנפגעי העבירות.

בבית משפט קמא היה מודיע לעקרונות אלו ולמרות שהסגור לא ביקש בטיעונו לפני בית משפט קמא להימנע מפסיקת פיצויים, בית משפט קמא לא פסק פיצוי (עמוד 62 שורה 28 לגזר הדין) מנימוק כללי שאין יכול להסתמם לתוכנו.

מהחר ולא התבקשנו על ידי המערערת לפסק פיצוי במסגרת הערעור, לא יצא לחברי לפסק פיצוי מזומתנו.

**א. אליקים, שופט
сан הנשיא
[אב"ד]**

השופט ארץ פורת

אני מסכימים לתוצאה אליה הגיע סגן הנשיא השופט אליקים ומצטרף להנמקותיו.

א. פורת, שופט

השופט תמר נאות פרי

סבירני כי במקרה זה מן הרואו היה שלא להתערב בגזר הדין.

אין ספק כי העבירות בהן עסקין חמורות, ושיקולי הענישה המפורטים בחומרה דעתו של האב"ד, חברי סגן הנשיא השופט אליקים, אליהם הctrף חברי השופט פורת - הם השיקולים הדריכים לעניין.

אלא שלדעתי, האיזון בין השיקולים במקרה הנוכחי - אינו מצדיק להתערב בתוצאה שאליה הגיע בית המשפט קמא. סבירני כי יש לראות בתסקרים "סיכוי של ממש לשיקום" כפי שמורות הוראות סעיף 40 לחוק העונשין (ע"פ 17/6637 קrndל נ' מדינת ישראל (18.4.2018) כפי שמצו בית המשפט קמא, על יסוד ניתוח שלושת התסקרים שהוכנו לגבי המשיב (מהימים 24.10.2020, 1.12.2020 ו-10.12.2020) ועל יסוד התרשםתו של בית המשפט קמא מהמשיב במהלך הדיונים.

בבית המשפט קמא מצא כי למול השיקולים המחייבים ענישה ממשוערת במתוך כליה, שיקולי השיקום במקרה זה מחייבים (או אפשריים) נקיטת מהלך שונה, וכך כתב: "הנאשם שהוא במהלך ניהולו ההליך בתנאים מגבלים לא כל הפרה, הקפיד להגיע לדינום והתרשםות שירות המבחן מהנאשם הוא בהלים להתנהלו במעמד הדיונים ובהתיחסותו להליך שנוהל נגדו. נסיבות חייו יכולם היו לגרום לנאשם להפנות עורף להליך הפלילי ובכך לסגור בעדו דלת השיקום ולהביא למצוי הדין עמו. תחת זאת, הנאשם זיהה ההזדמנות להיפתח ולבוחן מחדש עמדותיו באשר למוסדות שעדי כה התקשה להתמודד עמו, באופן שהוביל בסופו של דבר להמליצה שיקומית שעשויה לתרום לנאשם, לשפחתו ולדור אחריו ... אני קובעת אפוא, בהסתמך על האמור בתסוקיר שירות המבחן שהונח הבסיס לקבוע שיש סיכוי ממש שהנאשם ישתקם וכך אני קובעתה. סטייתי הניכרת ממתחם העונש ההולם מوطעתה בעניין שיש לציבור במקרה שבו יש סיכוי ממש לשיקום ובזה בעת התרשםות גורם מקטועי כי השתת מסר תוביל להידדרות במצב הנידון ותוביל להעמקת הקרע שבינו לבין ערכיו החברה" (עמ' 61-62 לזר הדין).

לא מצאתי כי במקרה הנוכחי מלמד על טעות בשיקול הדעת של בית המשפט קמא באופן המצדיק התערבות.

היות ודעתו מיעוט, לא מצאתי להרחב עוד מעבר לאמור.

**ת. נאות-פרי,
שופטת**

הוחלט ברוב דעתות לגזר על המשיב עונש של 23 חודשים מאסר בפועל, מהם ינוכו הימים בהם היה במעצר ממש, עד 14.10.2019 וזאת חלף העונש של 9 חודשים מאסר בעבודות שירות.

צו המבחן מבוטל, כל יתר מרכיבי הענישה ישארו ללא שינוי.

המשיב יתיצב למאסרו בבית סוהר ימ"ר קישון ביום 15.8.21 עד השעה 10:00, או על פי החלטת שב"ס, כשברטותו תעוזת זהות או דרכון. על המשיב לחתם את הכניסה למאסר, כולל האפשרות למיון מוקדם, עם ענף אבחון ומינוי של שב"ס, טלפונים: 08-9787377, 08-9787336, מס' פקס - 08-9193314.

עד לתחילת הנשיאה במאסרו אנו מעכבים יציאתו מהארץ של המשיב במידה וטרם יצא צו יעקוב יציאה ויוסיפו לחול כל יתר התנאים שנקבעו להבטחת התיצבותו עד לתחילת נשיאתה בעונש המאסר בפועל.

המציאות תשלח פסק דין למונה על עבודות השירות ולשירות המבחן.

ניתן היום, ו' אב תשפ"א, 15 ביולי 2021, במעמד הצדדים.

**א. אליקים, שופט
סגן נשיא
[אב"ד]**

**ת. נאות-פרי,
שופטת**

א. פורת, שופט